

Бичок

Євген Дудар

Серединка йшов коридором в глибокій задумі. Начищений паркет порипував під його імпортними туфлями. Раптом погляд Серединки зупинився на недокурку. Недокурор лежав між двома паркетинами. Димів сизою цівкою.

— Бичок, — вимовив, Серединка з таким здивуванням, ніби біля його ніг лежав викопний представник вимерлої фауни.

Очі Серединки наздогнали силует незнайомця, що порипував у другому кінці коридора. Вп'ялися зневажливо у його шию.

— Кретин! — сказав Серединка, поглядаючи то на бичок, то на того, що віддалявся.— Кретин нашого часу.

У цю хвилину з сусіднього кабінету відчинилися двері. З них показалася голова, а потім її власник Мурченко.

— Хто кретин? — спитав Мурченко.

— Он, — кивнув Серединка на силует, потім на бичок.

— Ай-я-яй! — обурився Мурченко.— Це в наш час...

Бичок димів сизою цівкою.

Зі свого кабінету вийшов Цапенко.

— Що тут?

— Ось, — кивнув Мурченко на бичок.

— Так-с, — протяжно ствердив Цапенко і присів над бичком.— Люди втратили елементарну повагу до праці прибиральниці.

Бичок димів сизою цівкою.

Почувши розмову в коридорі, з свого кабінету вийшли Грицик і Куцик.

— Не може бути! — дуєтом обурилися вони.— З наших до такого не міг опуститися ніхто.

Бичок димів сизою цівкою.

Задеренчав дзвінок на обід. Усі кинулися до своїх кабінетів. Усі за мить покинули їх.

А бичок димів сизою цівкою...

Мурченко облизався після останнього ковтка кави. Повз кафе з ревом промчало кілька пожежних машин.

— Десь горить, — сказав авторитетно Серединка, спокійно дожовуючи біфштекс.

— Так-с, — ствердив протяжно Цапенко.— Люди не знають елементарних правил протипожежної безпеки.— І залив свої слова склянкою компоту з сухофруктів.

— Роззяв ще багато, — висловились дуєтом Грицик і Куцик.